

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2014. február

XXI. évf. 2. szám

Aki vallást tesz rólam...

Máté 10, 32-33

Konfirmandusként mindannyian találkoztunk ezzel az igével, s értetővé vált számunkra, hogy a konfirmáció alkalmával vallást teszünk hitünkéről. De az evangélium valóban csak ilyen egyszerű, ünnepélyes hitvallásra akar tanítani? Csak ezt várja tőlünk Urunk? Életünk történései gyakran arról árulkodnak, hogy mi ezt így értelmezzük! Észre sem vesszük, hogy szavainkkal, tetteinkkel már nem Jézusról teszünk hitvallást, hanem önmagunkról, embertársainkról, esetleg mások véleményének vagyunk „hírharangjai”. Korunk technikai lehetőségei fokozott lehetőséget adnak vagy a bizonyágtételre, vagy a „hírharang” szerepre. Pár hete egy „közösségi oldalon” két dologra lettem figyelmes. Egyházunk néhai püspökével kapcsolatban valaki a „református pápa”, másoktól halott megbélyegző kifejezést használta, mert koránál fogva személyesen nem is ismerhette azt az órállót, aki nem akármilyen időszakban szolgálta Megváltóját. Szolgálat idején sem 1956, sem 1968 kapcsán nem vesztette el szolgálati lehetőségét egy lelkész sem, s a megfelelő időt kihasználva még templomok és parókiák is épültek korlátozott számban. „Ahogy lehetett.”

A másik meglepő bejegyzésben az volt olvasható, hogy *egyházunk elsőként nézett szembe a titkosrendőrségi múlttal.* Valóban? Nem tudom a bejegyzés írója látta-e az akták tartalmát, mert ha csak az aktákat látta, vagy csak tud létezésükről, akkor csak azzal nézett szembe, amit a volt titkosrendőrség láttatni és elhitetni akart, vagy csak azzal, amit azok akartak láttatni, akiknek egy ilyen helyzet

teremtése állt érdekükben. Alázattal kell önvizsgálatot tartanunk és kérdeznünk: Valóban ezt bízza ránk Urunk? Így kell vallást tennünk Róla? Gyülekezeteink sokszor csak arról tesznek „vallást”, hogy fogyatkozunk, hogy kevesen vannak az istentiszteleteken, hogy nehéz az anyagi helyzet..., mert ezt hallják a politikusoktól, fontosnak vélt emberektől, s talán lelkészeiktől, gondnokoktól is.

Tartsunk önvizsgálatot és kérdezzük önmagunkat:

Családi, baráti, szolgatársi beszélgetéseinkben van helye a vallástételnek, hálaadásnak? Lassan egy negyed század mérlegét megvonva azt láthatjuk, hogy hiába a missziói alkalmak, gyülekezeti rendezvények, bizottságok és hivatalok sora, ha a Krisztusról történő vallástételünket hátrébe szorítják a napi gondok, személyes érdekek, indulatok, vagy a világ által megfogalmazott „elvárások”! Ezek ugyanis azt jelentik, hogy bármilyen hűségeseinknek is érezzük magunkat, már nem életünk Uráról, hanem magunkról, a világ gondjairól, vagy bármilyen egyébről teszünk vallást, azaz megtagadjuk Őt (számunkra van más fontosabb), amiért Ő is megtagad minket. Lapunk megjelenésének 21. évében is, minden hónapban Róla sze-

Legénye református temploma
foto: Györky Marián

retnének vallást tenni. Neki adunk hálát, hogy van 92 éves rendszeres cikkírónk, aki nem azzal foglalkozik, hogy mennyire „eljárt” felette az idő, hanem hittel tesz vallást Megváltónkról, van 90 éves biblia-verseny megfjótónk, aki minden alkalommal küldi a megfjótéseket, vannak fiatal keresztrejtvény-fejtők, akik nem a számítógép képernyőjét figyelik csupán, hanem szüleikkel együtt indulnak a közös olvasás, imádáság hitvalló útján. Vannak rendszeres tudósítók, akik gyülekezetük, egyházmegyéjük szolgálatának ismertetésével tesznek vallás Krisztustól nyert kegyelmi ajándékaik gyarapításáról. Legyen áldott az Ő neve, hogy vannak olvasóink, akik számára fontos a Krisztusról szóló vallástétel olvasása, hallgatása és továbbadása.

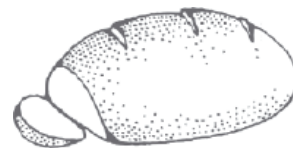
Értesítés

A Lónyay Gábor Polgári Társulás értesíti mindazokat, akik ebben az évben is adójuk 2 %-val támogatni kívánják gyülekezetüket, hogy társulásunk ismét kész fogadni az adományokat, hogy azokat eljuttassuk a célgyülekezetek számára. További információkkal a 056 6395396 -os telefonszámon, vagy a ladislavcsoma@gmail.com e-mail címen szolgálunk.

Csoma László, elnök

Csoma L.

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 33. része

„Nem teheti, hogy ne szóljon, mert a lélek szorongatja őt...” – ezt próbálja az előző fejezetben bizonygatni Elihu, és ennek a gondolatnak a folytatása vezeti be a most olvasott fejezetet is. Nem könnyű erről a Lélekről beszélni, nem egyszerű a Bibliában erről szóló részeket magyarázni, s nem könnyű megérteni sem... Pedig a keresztyén ember hitének egyik tartópillére kellene hogy legyen a Szentlélek. Ha elolvassuk az Ap. Csel. 19:1-6-ot, ott szembesülünk egy kérdéssel, amit ha nem válaszolunk meg, vagy nem tudunk megválaszolni, akkor újra kell olvasni az Újszövetséget és a Kis Kátét, mert gyakorlatilag még Pünkösöd előtti a hitünk... A kérdést Pál tette fel Efézusban, és így hangzott: „Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívökké lettetek?” Kétségtelen, hogy a Bibliának olyan tanításait jegyezzük meg könnyebben, amelyek elképzelhetők, könnyebben megérthetők. De a Szentlélek nem hagyható ki sem a hitéletből, sem az Ószövetségi eseményekből. A keresztyén életből, gondolkodásból pedig végképp nem! Ennek ellenére időnként több a vallásos életben is a külsőség, mint a lelki rezdülések kegyelmet, szeretetet sugározó jelei... Ahogyan a ma anyagiassága, testisége szinte fojtogatja a lelki, de még a szellemi értékeket is, úgy az a törvényeskedés, amely Jób könyvének verses részeit különösen áthatja, mintegy szembe állítja az emberi szellemi képességet a lelki értékkel, miközben meg akarja azt védeni, ami Isten egyik harmada, a Szentlelket, amelynek láthatatlan volta miatt kevés az emberi tapasztalat és fogalom annak leírására. Pedig benne van minden emberben a teremtés kezdete óta. Elihu azt jelzi, hogy miért is szólal meg... Én úgy értelmezem szavait, hogy azért, mert ő tud a Szentlélekről, akit Isten Lelkének nevez ugyan, de minden bölcsességének Ő a forrása. Hogy mennyire van így, vagy mennyire más lélek indítja szólásra Elihút, azt könnyen megtudhatjuk, ha megnyilatkozását összevetjük Jézus szavaival, amelyeket például a Hegyi Beszédben mondott.

A Jubileumi kommentárban a 33.

fejezet verséhez ez a magyarázat olvasható: „Felhívja Jóbot, hogy figyeljen őszinte és jószándékú szavaira, hiszen úgy akar hozzá szólni, mint ember az emberhez, nem hatalmi fölényel, mint Isten és távolról sem felelősségrevonó szándékkal. 4: Az előző verssel együtt megindokolja Elihu, honnan merítette a bölcsességet és a tehetséget, hogy a tiszta igazságot tudja tanítani. Istennek lelke, aki őt is teremtette, forrása minden ismeretnek és bölcsességnek az emberben, vö. 32:8; Péld 20:27. Kétségtelen, hogy Elihu itt nem külön isteni ihletésre hivatkozik, hanem ember voltára, emberi méltóságára. Mint Isten teremtménye, az ember hordozó edénye az Isten lelkének. – 5: A lélek birtoklásának tudatában s éppen ezért megcáfolhatatlanságának érzésében kihívja Jóbot, sőt követeli tőle, hogy cáfolja meg őt, ha ugyan képes erre. – 6: A félelem ne tartsa vissza a vele való küzdelemtől, mert mindketten egyenlő fegyverekkel vannak felszerelve. – 6b: formáltattam, a héb. eredeti jelentése: engem is agyagból csipett le, ti. hogy abból formáljon. – 7b: tekintélyem nyomása nem lesz súlyos rajtad.

33: 8-12. Többszöri nekifutás után végre elkezdti tulajdonképpeni beszédét, amelynek elején Jóbnak a vita során elhangzott állításait utasítja vissza, de közben olyan szavakat is ad szájába, melyeket nem is mondott. Elihu kapcsolópontja tehát Jóbnak az az állítása, hogy őt Isten ellenségeskedéssel kezeli. Természetesen az idézet Jób panaszait nem képes tükröztetni, hiszen Elihu is képtelen az együttérzésre. Elihu válasza kettős; negatív oldala: nincs igazad! Pozitív oldala: Isten nagyobb az embernél!

33: 13-33. Jóbnak arra az állítására, hogy Isten nem felel Elihu tiltakozik: Isten igenis szól! „Egyszer vagy kétszer is”, bár az ember nem mindig veszi észre, mert nem figyel oda. De akinek van füle a hallásra, annak számára az örökkévaló beszéde világos. Persze Isten másképpen szól, mint ahogy az ember szeretné és várná, ezt Jób esete is bizonyítja. Isten beszédének a célja is más: nem az emberi önigazság

érzését akarja erősíteni, hanem a büntudatot felébreszteni. Részletesen kifejti a módot, ahogyan Isten szól: álomban és betegség által. Az álom általi figyelmeztetése célja, „hogy eltérítse az embert a rossz cselekedettől” és „elrejtse a kevélységet a férfi elől”. Ezáltal menti meg lelkét a romlástól – 18: romlás héb. sahat a. m. gödör, sírgödör. – A betegség okozta fájdalom is az isteni kijelentés egyik csatornája, amely az embert előkészíti, fogékonyá teszi arra, hogy meg hallgassa és megértse az Isten beszédét. – 23-25: Elihu a közbenjáró angyalt közelebből is meghatározza, mint aki „egy az ezer közül, hogy az emberrel tudassa kötelességét”. Ezzel azt akarja mondani, hogy az ilyen angyali közbenjárás nagy ritkaság. Célja, hogy az embert Isten nevében intse a jó cselekvésre. Kötelesség héberül jóser jelenti a helyes utat, vö. Péld 14:2. Ennek a közbenjáró funkciónak kettős célja van: tudatni az emberrel Isten akaratát, ugyanakkor képviselni az embert Isten előtt. – 24: A közbenjáró így imádkozik érte: „Szabadítsd meg őt, hogy ne szálljon sírba, váltságdíjat találtam”. Nagyon erőteljes szép gondolat, amely arra mutat, Aki „közbenjáró Isten és emberek között” ITim 2:5 és aki eljövendő, „hogy adja az ő életét váltságul sokakért” Mt 20:28. Természetesen Elihu erre még nem gondolhatott. Ő Istenre gondol, akinek joga van irgalmasságot gyakorolni és váltságdíjat elfogadni. Az angyal tanúsítja Isten előtt, hogy váltságdíjat talált, azaz, hogy ő, mint az ember életének szemléelője, észrevette annak megtérését és ezért kéri Istent, hogy a megtérőnek a számára tervbe vett korai halált engedje el. – 26-28: Az angyal közbenjárása után az embernek magának is imádkoznia kell, a szabadulás után pedig hálával tartozik.”

A fentiek is igazolják, hogy Elihu szerepeltetése egy olyan vallási közösség tanítását is megjeleníti a költemény megírásának idejében, amely nem fedlekedik el Isten harmadik személyéről sem, és a Messiás várásának fogság utáni idejében azokkal az okokkal is foglalkozik, amelyek elméleti síkon

mutatják fel, miért szükséges a Megváltó, Közbenjáró. De talán már itt észre vesszük, hogy Jézusban Isten nem azt a Lelket adja példánkként, amely Elihuban lenézően és leereszkedően beszél Jóhhoz...

Ima: Imádkozzunk a 19. Zsoltár verseivel:

A karmesternek: Dávid zsoltára. Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny. Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul. Nincs szó és nincs beszéd, hangjuk sem hallatszik, mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig. Sátrat készített a napnak, amely mint völegény jön ki szobájából, örül, mint egy hős, hogy futhat pályáján. Elindul az ég egyik szélétől, átível a másik széléig, nincs rejtve melege elől semmi. Az ÚR törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az ÚR intő szava határozott, bölccsé teszi az együgyűt. Az ÚR rendelkezései helyesek, megörvendeztetik a szívet. Az ÚR parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet. Az ÚR félelme tiszta, megmarad örökké. Az ÚR döntései igazak, mindenben igazságosak, kívánatosabbak az aranyból, sok színaranyból is, edesebbek a méznél, a csurgatott méznél is. Szolgádat is figyelmeztetik: ha megtartja azokat, jutalma bőséges. A tévedéseket ki veheti észre? Titkos bűnök miatt ne büntess meg! A kevelységtől is tartsd távol szolgádat, ne uralkodjék rajtam. Akkor feddhetetlen maradok, sok büntől mentesen. Fogadd kedvesen számnak mondásait és szívem gondolatait, URam, kösziklám és megváltóm! Ámen

-id. f

BIBLIAOLVASÓ

v e z é r f o n a l

1.	Sz.	2Sám 18, 1-18	Mt 20,29-34
2.	V.	2Sám 18,19-32	Mt 21, 1-11
3.	H.	2Sám 19	Mt 21,12-22
4.	K.	2Sám 20	Mt 21,23-32
5.	Sz.	2Sám 21, 1-14	Mt 21,33-46
6.	Cs.	2Sám 21,15-22	Mt 22, 1-14
7.	P.	2Sám 22	Mt 22,15-22
8.	Sz.	2Sám 23	Mt 22,23-33
9.	V.	2Sám 24	Mt 22,34-46
10.	H.	Jóel 1	Mt 23, 1-15
11.	K.	Jóel 2, 1-11	Mt 23,16-22
12.	Sz.	Jóel 2,12-17	Mt 23,23-36
13.	Cs.	Jóel 2,18-27	Mt 23,37-42
14.	P.	Jóel 3	Mt 24, 3-22
15.	Sz.	Jóel 4, 1-17	Mt 24,23-44
16.	V.	Jóel 4,18-21	Mt 24,45-51
17.	H.	Abdiás 1-16	Mt 25, 1-13
18.	K.	Abd 17-21	Mt 25,14-30
19.	Sz.	Jónás 1	Mt 25,31-46
20.	Cs.	Jón 2	Mt 26, 1-13
21.	P.	Jón 3	Mt 26,14-35
22.	Sz.	Jón 4	Mt 26,36-46
23.	V.	Náhum 1	Mt 26,47-56
24.	H.	Náh 2	Mt 26,57-68
25.	K.	Náh 3	Mt 26,69-75
26.	Sz.	Jób 1, 1-5	Mt 27, 1-10
27.	Cs.	Jób 1, 6-12	Mt 27,11-18
28.	P.	Jób 1,13-22	Mt 27,19-30
29.	Sz.	Jób 2	Mt 27,31-44
30.	V.	Jób 3	Mt 27,45-56
31.	H.	Jób 4	Mt 27,57-66

M
Á
R
C
I
U
S

„Mindent megfontoltam, és meggondoltam.”

- írta I.Ferenc József császár és apostoli király abban a kiáltványban, amelyben 1914. július 28-án bejelentette alattvalóinak, hogy Bécs hadat üzent Szerbiának.

Charles Tisseyre, a francia parlament képviselője könyvet írt a háború kitörésének körülményeiről: „... *Tisza István volt az egyetlen vezető államférfi Európában, aki komolyan szót emelt a háború ellen.*” A merényletet követő koronatanácson azonban azok az - akkor még osztráknak számító - nemzetiségi politikusok szavazták le, akiknek hazája később a győztes államok között szerepelt, és Magyarország háborús szerepének a világ közvéleménye előtti félreértelmezésében aktív szerepet játszottak.

A magyar katonák hősiességgel küzdöttek, óriási véráldozatot hozva minden fronton. A háború kimenetele közismert. A ma élő nemzedék, akiknek nagyapái harcoltak a szerb, olasz, orosz, román hadszíntéren azonban nem feledkezhetnek a háború áldozatairól.

Ezért a Református Tanulmányi Központ tanulmányi kirándulást szervez az osztrák-olasz-svájci hármashatárhoz, ahol a 29. magyar Loudon gyalogezred katonái védték a határt 1915-1918 között 2757 méter magasságban egy lépést sem hátrálva.

A tervezett időpont 2014. július-augusztus. További tájékoztatást a 0908 035 094-es telefonszámon, vagy a ladislavesoma@gmail.com E-mail címen kapható.

Csoma L

Gályarab prédikátorok nyomában

Tanulmányi kirándulás 2014. május 18-23.

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészek Egyesülete tanulmányi kirándulást szervez 2014. május 18-23-án a gályarab prédikátorok nyomában a Deregnő-Pozsony-Bécs-Gráz-Trieszt útvonalon. Vissza a Porec - Pula - Labin - Abbázia - Budapest - Deregnő útvonalon. Részvételi díj 340 Euró, amely tartalmazza az autóbussz költséget, szállás és a reggeli, vacsora árát.

Jelentkezni lehet a következő telefonszámokon:

056 63 95396 és a 0908 035 094,

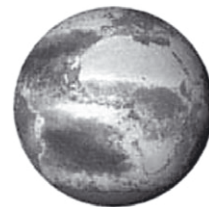
és a ladislavesoma@gmail.com e-mail címen.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ 2014. MÁRCIUS 15.

Csoma László a SzMRLE elnöke

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

USA: ÖT FILM 2014-BEN „MINDEN IDŐK LEGSIKERESEBB KÖNYVÉBŐL”

„A BIBLIA ÉVE” AZ AMERIKAI FILMIPARBAN

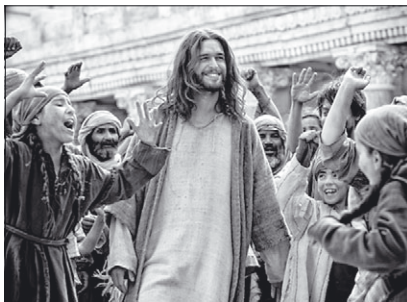
(New York/Hollywood – 2014. 01. 09. - religionnews.com; Gratia Jószoigálati Média – Dr. Békefy Lajos)

AZ ELJÖVENDŐ KRISZTUS FILMES ELŐHÍRNÖKEI?

Már megszoktuk, hogy ha Amerika – akkor az biztosan valami meglepetés, jó vagy rossz értelemben. De azt nem lehet megszokni, sőt egyesek szokatlan, mondhatni páratlan dolog, hogy egy évben öt filmet is forgatnak, illetve mutatnak be az USA-ban, melyek mindegyike bibliai témával foglalkozik. Amerikai módra kérdezhetnénk: ekkora „biznisz” a Biblia, Isten, Jézus Krisztus? Még mindig? Vagy újra? Esetleg egészen másról van szó? Mondjuk arról, hogy a filmipar agytrösztjei rájöttek, hogy a népnek most erre van szüksége? De nagyon? S ezért nyomják egymással versenyezve a bibliai témájú produkciókat? Vagy éppen ellenkezőleg, arról van szó, hogy végre most megérett az amerikai közvélemény az evangéliumi üzenetek befogadására? Egyszerre csak fülük lett a hallásra, szemük a látásra, hitük Isten keresésére, „tapintására”? És ezt a film és a filmipar a média egyik leghatásosabb eszközeként siet is kiszolgálni? Akármiről legyen is szó, a motívumok lehetnek ilyenek, olyanok, olykor még a kaszasiker vágyalma sem tagadható. Ámde ezek a filmek, illetve valaki(k) a készítői, ötletadói közül mintha megértette volna Pál apostol biztatását ifjú tanítványához, Timóteushoz: „Krisztus Jézus...eljövételére és országára kérlek: hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő...” (2Tim 4,1-2). Erről is szó lehet? Vagy akarva-akaratlan csak arról? Jézus Krisztus eljövételének előérzetéről? Vagy az Eljövendő elé menetelről – amerikai módon? Afféle 21. századi keresztelő jánosi szolgálatról, hogy a filmek is segítsék felkészíteni Isten vándorló népét a visszatérő Úr Krisztus fogadására? Töprengjünk el kicsit ezen! A filmek, a képek igen hatásos eszközrendszerével sugallnak valamit, Valakit, s ez a legfontosabb...

ISTEN FIA – 20th CENTURY FOX – MILLIÓKNAK ÁLDÁS

Mindenesetre a műfaji sokszínűség jól megmutatkozik az öt film esetében. Hiszen az akciószerű feldolgozástól a drámai történeten, a romantikus sztorin át egészen az apokaliptikus víziókat kivetítő

vagy fantáziaképeket lenyűgöző és megborzongató módon alkalmazó „bibliás” filmipar nem szerénykedik a megjelenítés legkorszerűbb eszközeinek a felhasználásával. Nem véletlen, hogy maga a filmipar nevezte el 2014-et a Biblia évének a szakmában. Mark Burnett és felesége, Roma Downey színésznő a History Channelben tavaly futó sorozatukkal, melynek egyszerű címe ez: „A Biblia”, valósággal

sokkolták Amerikát. Soha nem tapasztalt nézettséget értek el a kábel tv-ben. Keresztyének és nem keresztyének most e Biblia-sorozat alapján az Isten Fia című filmben kapják meg átdolgozva azt az élményt, amit esetleg a sorozat meg nem tekintése miatt veszítettek el. Erőteljes előadásmód, egzotikus helyek, szokatlan vizuális effektusok és elragadó filmzene színezik, erősítik fel az összehatást. A portugál színész, Diogo Morgado játssza a főszerepet. A film, melynek világpremierje február 28-án lesz az USA-ban, máris összehozta a legkülönbébb felekezetek vezetőit és híveit. Rick Warren mai nagyhatású evangéliumi prédikátor így fogalmaz: „Az elmúlt 50 évben szinte valamennyi Jézus-filmet láttam. Az 'Isten Fia' páratlan, igen erőteljes, fantasztikus produkció, a legjobb Jézus-film, amit valaha is láttam. Szerintem millióknak visz majd áldást”. Donald Wuerl kardinális: „Egyéneknek és családoknak egyaránt nagyon ajánlom ezt a csodálatos filmet, mely Isten irántunk tanúsított szeretetének a nagy története.” A produkció alapját képező látványos bibliai sorozatot csak az USA-ban több mint 100 millió ember látta. Elképesztő szám. Hasonlóan nagy nézettséget várnak az alkotók, színészek és az egyházak vezetői a február végi bemutató után.

NÓÉ – REGENCY ENTERPRISES

A Regency Enterprises filmvállalkozás már megalkotta a Nóét, amelynek költségvetése 130 millió dollárt tett ki. Novemberben lesz a bemutató, most végzik az utolsó vágásokat a filmen. Anthony Hopkins, Jennifer Connelly, Emma Watson és természetesen Russell Crowe alakítják a fő szerepeket. A „Fekete hattyú” alkotója, Darren Aronofsky vezette a forgatást. A film szabad fantáziálással készült, több olyan jelenettel, ami nem található a bibliai történetben. Műfaját tekintve vallási epikának, filmes elbeszélésnek neveztek el. A rendező Aronofsky elmondta a The Guardian c. angol lapnak, hogy már 13 éves kora óta lenyűgözve tartja őt az özönvíz, illetve Nóé története. A forgatókönyv java részét is ő írta. Mielőtt meglett a forgatáshoz a pénzük, a kanadai grafikus, Niko Henrichonnal megrajzoltatták a grafikai változatot. A külső felvételeket Dél-Izlandon készítették. Nóé bárkáját viszont már New Yorkban építették meg. A filmben a 2012 októberében a keleti parton végigsöprő Sandy hurrikán elementáris erejű természetes viharkepeit is felhasználták. Érdekesség, hogy az új-zélandi születésű, magyar-dán-ír szülőktől származó Marton Csokas is szerepet kapott, ugyan mellékszereplőként, de ott van a nagyszabású és erőteljes filmben.

A MENNY NAGYON IS VALÓSÁGOS – SONY PICTURES

A film érdekessége, hogy népszerű bibliai témákat dolgoz fel, a mennyek országa, Jézus, üdvösség a kulcsfogalmak. Alapját a New York Times-ban megjelent bestseller könyvsorozat képezi. A keresztyén könyvnek a szerzői: Todd Burpo és Lynn Vincent, a híres

amerikai író, újságíró, számos sikerkönyv szerzője. A főszereplő kislí, aki elmeséli halálakor megtapasztalt élményeit, valójában a Moody-féle klinikai halál-élményeket, amiről a visszatérők tudósítottak: a fényhatásokat, a földöntúli boldogságérzetet, a megkönnyebbülést, a mennyi béke hangulatát is megpróbálja érzékeltetni, s a film ezeket képileg megfogalmazni. Burpo 13 éves kislí, Colton meséli el a különös történeteket mindarról,

amiket a mennyben látott. Például arról, hogy találkozott Jézussal is, aki szívárványszínű levon vágta, s felvette őt a nyeregbe. Elbűvölten hallgatta az angyalok énekletét, akik Jézust dicsóították. Látta Máriát is, amint Isten trónusa előtt térdepel, máskor meg Jézus mellett áll. Több pozitív és negatív kritikát is kapott már a könyv és a film is abban a tekintetben, hogy biblián kívüli fantáziaelemeket is felhasznál a hatás fokozása érdekében. Húsvét táján lesz a bemutatója, bizonyára nem véletlen az időztés.

EXODUS – 20th CENTURY FOX

Amit jelenleg tudni lehet a filmről, annyi, hogy Izrael népének szabadítás történetét mondja el, ahogyan őket az Úr kivezette a szolgaság házából, Egyiptomból. Főszerepben Christian Bale-t

láthatjuk majd Mózesként. A filmkritikusok érdeklődéssel várják, vajon ez a produkció eléri-e az 1956-ban forgatott és éveken át folyamatosan bemutatott Tízparancsolat c. film színvonalát. Akkor abban a filmben feledhetetlen alakítást nyújtott Charlton Heston. A vallási epika, elbeszélés kategóriájába sorolt alkotást múlt év márciusában kezdték el forgatni. A külső felvételeket a spanyolországi Almeria és Pechina város környékén készítették. De felvételek készültek a kanári-szigeteken is. Bemutatóra a karácsonyt megelőző időben kerül sor, december 12-én.

MÁRIA, KRISZTUS ANYJA – LIONSGATE FILMS

A 2004-es Mel Gibson film, a Krisztus passiója után most a „szent anyára”, Máriára irányul a kamera érzékeny, figyelő, vizsgáló tekintete. A karácsonyi időszakra megérkezik tehát a Mária film. Szerepekben az idősödő Peter O’Toole, Sir Ben Kingsley, Julia Ormond és a 16 éves izraeli újonc, a nemrég felfedezett színésznő növendék, Odeya Rush látható majd. A Lionsgate kasszáját a forgatáshoz nagy amerikai egyházak, ún. Mega-church-ök, többtízezer hívőt számláló egyházközségek is erősen támogatták. Mintegy 10 000 erős gyülekezet anyagi adománya segítette a magas színvonalú alkotás létrehozását. Jézus életének „családi jelenetei”, Mária, József és a gyermek Jézus szoros belső közösségének szinoptikus, az evangéliumi leírások nyomán haladó, illetve alkotói fantáziával színezett képei alkotják a film gerincét. Nagy Heródes gyermekbosszúja sötét történeti, egzisztenciális fenyegetésként rajzolódik ki a család történet háttérében, valós kulisszaként, s ez támasztja a hitalapú drámaiság feszültségét. Billy Graham szerint a film a gyülekezetek több milliós tagságának a hitét is erősíteni fogja.

GYÜLEKEZETEINK életéből

Az utókor emlékezete

avagy

50 éve kondul a harang a Barsbese-i templomban

„Akik az Úrban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, mely meg nem inog, hanem örökre megáll!” Ezzel a zoltárverssel köszöntötte Dukon András lelképásztor a népes vendégsereget 2013. október 6-án a Barsbese-i templom 50 éves évfordulóján.

Hálaadó lelkülettel, Istent dicsóító imádsággal jöttünk össze a piros-fehérvirű díszbe öltözött templomba, aminek padjai roskadáig megteltek.

A lelkész Salamon imádsága alapján hirdette Isten ígétét, kiemelve az 1Kir8:13 versét: „Örömmel építettem neked házat, maradandót, neked lakóhelyül.”

Barsbesén 50 éve váltotta fel az imaházat a templom. 1963-at megelő-

zően határoztak úgy, hogy szükséges megépíteni az Úr hajlékát! Miért? Mert ott égett az elődök szívében a vágy,

hogy ők is és az utókor is minden élethelyzetben Isten színe elé állhasson az Ő hajlékában: örömben és bánatban,

hálaadásban és szomorúságban, vigasztalásban és erőtlenségben egyaránt! Erős hit és nagy elszántság volt az elődökben, amit mintegy üzenetként hagytak az utókorra: az Úr megáld erővel és megvigasztal Lelkével!

Az egybegyűlteket **Zöld Teréz** köszöntötte a presbitérium nevében, kiemelve, hogy a templom az a hely, ahol mindenki otthon érezheti magát, ahol a vaskos falak közt nyugalom és békesség árad!

Töltsétek meg a templomot **Kálnay Enikő Csenge** szavalata után a templom történetének rövid ismertetése következett.

1958-ban megfogalmazódott, az imaházban kevés volt a hely a hívők összesereglésére. Ezért a gyülekezet komoly adakozásba kezdett, s nem volt hiány a segítői kezekből sem!

Jó volt hallgatni, hogy voltak emberek, akik a jó és nemes ügyért úgy tudtak összefogni, hogy a sok nehézség s küzdelem mellett érezték az Úr áldó vezetését!

Jó volt látni a kitartó összefogás eredményét és érezni a testvéri szeretet melegségét...

Ezt követően **Černák Noémi Réka** elszavalta a *Szeressétek a templomot* Csiha Kálmántól.

Mivel a hálás szív szeretett volna ezen jeles ünnepen emléket állítani, ezért az ünnepi istentisztelet keretén belül emléktáblát leplezett le, amit **Szabó Tibor** készített **Simon Levente** kőfaragóval.

Ezután **Černák Tímea** szavalata következett Reményik Sándortól a *Kövek zsolttára*.

Az ünnepelteket köszöntötte a pozbai gyülekezet fiatal asszonyok és lányokból álló énekkara is.

Végül sor került a templom előtt

emelt **Kálnay Tibor** által készített kopjafa bemutatására is.

Mielőtt elénekeltük volna Nemzeti Imádságunkat, a Himnusz, meghallgattuk **Černák Áron** szavalatát: Somogyváry Gyula: *Magyar Miatyánk 1919-ben*.

Ezúton is megköszönve a szervezők szolgálatait -nem feledve a közös beszélgetést sem, amit terített asztal mellett tehattunk meg-, kérjük Urunk áldást a további szolgálatokra is!

Mindezen megemlékezés szép jele volt annak, hogy legyünk méltó utódai őseinknek s bizonyítsuk, mi is tudunk áldozatot vállalni és szeretjük az Úr hajlékát!

Sándor Veronika
foto: *Mente Róbert*

Köszönetnyilvánítás

„Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.” (Zsolt 50,23)

Isten iránti hálával mondunk köszönetet azon felszentelt lelkészeknek, akik kezdeményezték, hogy a Zsinati ülés nyitó istentiszteletének perselypénze a Rozsnyói Református Egyházközség Alapiskolája mindennapjait szolgálja. A perselypénz összege 431,28 € volt. A támogatás az iskola étkezdéjét, valamint az iskola épületét összekötő folyosó felújításának munkálatait fogja képezni.

Áldás, békességet kívánva,

Mgr. Kovács Attila, Iskolaigazgató
Mgr. Buza Zsolt, PhD., alapító-fenntartó

Bodnár Éva

Imádság

Ha várni kell, akkor várok:
türelmet kérek, Istenem.
Ha menni kell - elindulok,
de neveddel teszem.

Ha szólni kell - beszélek,
alázatot és békét adj, Uram!

Ha megtorpanok..., gyengeségem
kérek, hogy ne ródd fel nekem!
Taníts, erősíts, hisz nélküled
nem érek semmit sem.

TOVÁBB MUNKÁLKODTUNK...

Badin Flóra, 3. oszt., 8 éves

Zagiba Máttyás, 7. oszt., 12 éves

A Rozsnyói Református Egyházközség Diákpresbitériuma szolgálata tovább folytatódott a novemberi és decemberi hónapokban is. A Diákpresbitérium tagjai beneveztek a diá-

kokat a Szlovákiai Református Keresztény Egyház Diakóniai Központja által kiírt „Hogyan segíthetünk” pályázatára. Farkas Alíz pedagógus vezetése alatt végzett szolgálat nyomán 14 gyermek pályázati rajza volt továbbítva a Diakóniai Központnak. Öt gyermek: Badin Flóra, Baffy Anna,

Kristóf Szabrina, Zagiba Máttyás és Zajdó Zsuzsanna rajza díszíti a kiadott 2014-es naptárat.

A Diákpresbitérium tagjai segítettek a Nyilas Misi programban is. Koordinálták a csomagok bejöttét, majd leszállították a Rozsnyói Református Egyházközség Lelkészi Hivatalába. 40 család kapcsolódott be a diakóniai programba, és juttatta el szeretetsomagját a kárpátaljai Beregszászba.

Harmadik programunk az adventi nyitottság köré összpontosult. Mertünk

szolgálni ott ahol, bennünket nem ismertek. 2013. december 11-én teaosztást szerveztünk Rozsnyó Város Bányászok Terén. A gyermekek elmondása alapján nagyon nehéz volt ott állni a főtérén és teát osztani. Sokan nem tudták elképzelni, hogy milyen lehet ilyen szeretetszolgálatot végezni. Jó volt azonban megtapasztalni, hogy a sok elutasítás után, voltak olyanok, akik éppen a mi pohár teánkra szomjaztak. Akik rohantak, de megálltak mellettünk. Egy ilyen didergő világban, ahol mindenki

fagyos, hideg és rideg, nagyon fontos, hogy te is és én is kinyilvánítsuk, hogy a szív megmelegedhet.

Úgy érzem, hogy Krisztus ajtót nyitott mindenkinek, Ő az ajtó. (Jn

10,9) Imádkozzunk azért, hogy sokak életében, ahol önvád, fájdalom, szenvedés, betegség, nyomorúság, szerelmi csalódás, meg nem értés van, Isten általunk is tudjon ajtót nyitni.

Buza Zsolt
iskolalelkész

Egy kis
mosoly

A lelkész fia megszerzi a jogosítványt. Odamegy apjához, elkérni az autót.

- Ajánlok egy üzletet. - mondja az apja
- Ha levágatod a hajad, viheted a kocsit.

- De apa, annak idején Sámsonnak is hosszú haja volt, Mózesnek és Jézusnak is! - próbálkozik a fiú.

- Igaz, de ők mindenhová gyalog mentek.

LAPSZEMLE

Ökumenikus imahét után

„Az azonos lelki gyökerekből táplálkozó kálvinista és vahabita puritanizmus számára a hit nem tettekben nyilvánul meg: elég csak hinni, és így teljesen érzéketlenné válik a „bűn” fogalmára. Joggal tehető fel a kérdés, hogy e két teológiai deviancia számára egyáltalán létezik-e még Isten?”
Demokrata XVIII. évf. 2.szám 2014. január 8. Gazdag István: Washington-Rijád-Volgohrad című írása

Nehéz leírnom mit éreztem, amikor a fenti sorokat olvastam. Gondolom olvasóinkat is megdöbbeníti, hogy a XXI. század magyar jobboldali lap (katolikus) házi szerzője ilyen félelmetes tudatlansággal „elemez” egy politikai helyzetet. Az evangéliumban Jézus ezt így jellemzi: Vak vezet világotalant...! Elszomorító, hogy a katolikus értelmiség egy befolyásos része miként gondolkodik a reformáció svájci irányzatáról, a kálvini reformációról.

Vegyük sorba:

1. Az iszlám vahabita irányzata a Korán eredeti tanításához történő visszatérést és az iszlám megtisztítását tűzte ki céljául. A tanítás mellett tanaikat mindenkor készek voltak erőszakkal is rákényszeríteni másokra. Így 1803-ban Mekát, 1804-ben Me-

dinát foglalták el, ahol az iszlám világ megdöbbenésére, a Próféta és hozzátartozói nyughelyeit feldőlték, a város lakosait kegyetlenül lemészárolták, a zarándokokat pedig tanaik elfogadására kényszerítették.

2. Századunkban ennek az irányzatnak a követői alapítják meg Szaúd-Arábiát. Vahabita volt Oszama bin Laden és követőinek jelentős része is.

A kálvini reformáció a Biblia tiszta tanítását helyezi előtérbe, de nem nyúl az erőszak eszközához annak ellenére, hogy Franciaországban például halomra gyilkolják a hugenottákat, s még a református hitét a trónért feladó IV. Henrik királyt is képes orvul meggyilkolni egy konzervatív katolikus körök által megbízott szerzetes. Lehet, hogy IV. Henrik számára „Párizs megért egy misét!”, de a mise sem menthette meg az életét! Hazánk történelmében a a reformáció a nemzet lelki, szellemi megújulását, megmaradásának nélkülözhetetlen elemét jelenti, míg az erőszakos ellenreformáció a nemzet idegen hatalomnak történő kiszolgáltatását, lelki - szellemi megtörését igyekszik elérni (lásd. Kollonich Lipót érsek: *Magyarországot*

előbb szegénné, aztán németté, majd katolikussá teszem). Lásd gályarab prédikátorok, télen derékig jégbe fagyasztott prédikátorok, melyet oly nagy buzgósággal ünnepel Csíksomlyó búcsújáró népe, hogy csak a legszembetűnőbbeket említem. **Most már csak az a kérdés mi szerint állapítjuk meg a devianciát, azaz a szokásostól vagy a normálistól eltérőt.** A világ mértéke szerint, vagy Jézus evangéliuma szerint: ...**aki arcul üt jobb felől, tartsd oda másik arcodat is**” (Máté 5, 39). Ha a világ szerint, akkor Bocskai, Bethlen, nemzetünk íróinak és költőinek többsége, valamint a jelenlegi miniszterelnök és nem egy minisztere is deviáns. De azoknak, akik az evangélium szerint igyekeznek élni életüket, azok számára egyértelmű, hogy ki deviáns.

Csoma L.

A vasárnap

A keresztyén ünnepek közül csupán azokkal foglalkozunk ezúttal, amelyek üdvtörténeti jelentőségük, vagyis Krisztus magváltó tevékenységéhez kapcsolódik. Ezek a vasárnap, a húsvét, a pünkösöd és a karácsony.

A vasárnap eredeti neve, az Úr napja (az Úrnak a napja, úrnapja, görögül Kyriaké hémera, latinul dies dominica) volt és a 2. évszázad közepére a pogányokból lett keresztyének körében, akik gyülekezetébe számos zsidó származású személy is tartozott, elfogadott ünnepnap volt, amit minden héten ünnepeltek. Örömnep volt az Úr napja, amikor nem böjtöltek, nem térdepeltek, hanem állva imádkoztak. Korán kialakult ugyanis annak a szokása, hogy szerdán délután 3 óráig böjtöltek, mert szerdai napon határozott úgy a zsidó főtanács,

hogy Jézust elfogattja, halálra ítéli és kivégezteti. Pénteken, pedig azért böjtöltek, mert azon a napon folyt le Jézus koncepció pere mind a zsidó főtanács, mind Pilátus római helytartó előtt és akkor ítélték meg és délután 3 órára szenvedett ki a kereszten. A pénteki böjt is délután 3 óráig tartott. Az ókatolicizmus (160-180-tól) kezdetén a vasárnapi munkaszünet is elterjedt a keresztyének között.

Mindez szükségszerűen következett be. Az őskeresztyénség kezdetén szombatot ünnepelték a keresztyének. Ők az első években legnagyobb részt zsidókból lettek keresztyénné, a jeruzsálemi ősgyülekezet tagjaira ez szinte teljes mértékben állt, ezért az apostolokkal együtt eleinte eljártak a jeruzsálemi templomba, vagy a másutt lakók a helyi

zsinagógákba. A zsidóság azonban kitaszította magából őket, sőt üldözést kezdeményezett ellenük. Így elszórt zsidókeresztyén gyülekezetektől eltekintve a keresztyének többsége, az apostolokkal az élen a Pál apostol által megmutatott irányt követte és elszakadt a zsidóságtól, valamint a kevés számú zsidókeresztyén gyülekezettől, amelyek a zsidó törvényeket, beleértve a szombatünneplést és a körülmeztelkedést is, megtartották. Krisztus betöltötte az ószövetségi törvényeket, így azok - a tízparancsolat és a fülva holt állat fogyasztásának tilalmán kívül - érvényüket veszítették a szombattartás rendelkezésével együtt. Az egyház lelki Izraelnek nevezte magát és a heti nyugalomnapot megtartotta ugyan, de azt nem a zsidók

által ünnepelt és szombatnak nevezett napra tette, hanem az azt követő napra, amit a zsidók a hét első napjának (munkanapjának) tartottak. Pál 54-ben említi az 1 Kor. 16,2-ben az Újszövetségben először a hét első napját heti keresztyén vallási ünnepnapként. Másodszer 85 táján Lukács írja így az ApCsel 20,7-ben. Az Úr napja elnevezés a vasárnapra pedig a Jel 1,10-ben szerepel először, ami 95 körül keletkezett szentirat. A zsidók kitzasztó magatartása miatt és mert Jézus ura a szombatnak is, a keresztyének első ünnepüknek, majd hamarosan heti pihenő és Istennek szentelt napjuknak a Krisztus feltámadásának napját (a zsidó hét első napját) ünnepelték, vagyis minden héten húsvétot ültek.

A Szentírás szellemében jártak el ezzel az őskeresztyének és a tizparancsolat rendelkezéseit is megtartották. A tizparancsolatban Isten nyugalomnap megtartását rendelte a hét munkanapjai végén. A héber szabhat szó azt jelenti, hogy nyugalom. Tehát eredetileg nem egy naptári napnak a neve volt. Az őskeresztyének a Krisztus feltámadásának napján tartották meg a nyugalomnapot. Azt vélték legméltóbbnak, ha Krisztus feltámadásának napján ülnek meg a nyugalomnapot. Nagy Konstantin császár 321-ben kötelező munkaszüneti nappá tette a Római Birodalomban a vasárnapot. Ezzel mindenképp előtérbe került a keresztyénségnek kedvezett, amely vallásnak 313 óta engedélyezett jogi helyzete volt a birodalomban, de korántsem volt még a birodalom hivatalos, vezető vallása. Egy másik és nem jelentéktelen vallásnak is kedvezett a vasárnapi munkaszünet elrendelésével Konstantin császár, ez pedig a Mithrász-kultusz volt.

A győzelmes Nap-isten napja volt a vasárnap. Mithrász isten a Nap megismerésítője volt, akit egy lerogyott bikán térdelve ábrázoltak, abban a pózban, melyben legyőzte a bikát. A Napnak mint égistennek a csillagászati éves ciklusán alapult a vallás. A Nap a nyári napfordulón van ereje teljében, aztán gyengül, míg a téli napforduló idején meghal, de nyomban fel is támad és győzedelmeskedik a sötétség felett és ereje nő a nyári napfordulóig, amikor a ciklus kezdődik előlről. Konstantin mielőtt keresztyénné lett, a Mithrász-kultusz követője volt. A vasárnap munkaszüneti nappá tételével a császár igazi politikushoz méltó módon a

keresztyéneken kívül a Mithrász-kultusz híveinek is kedvezett és ezzel az ő társadalmi támogatásukat is maga mögött kívánta tudni.

A magyar vasárnap elnevezés egészen sajátos és egyedülálló neve az Úr napjának. A vásárokat tartották a keresztyénné lett magyarok azon a napon és ezért lett a vasárnap szóból vasárnap. I. István király úgy rendelkezett, hogy minden tíz falu köteles közösen egy templomot építeni és ott papot tartani, de minden vasárnap és más ünnepnap köteles minden egészséges ember részt venni a misén annál az egy templomnál (azért nem írhatjuk, hogy benne, mert roppant kis befogadóképességűek voltak a korai templomok). A hetente megismétlődő sokadalmat kihasználta a zsidó és muzulmán (böszörmény) és talán az örmény kereskedők olyankor kínálták portékáikat és vásárt tartottak. A nép így praktikusán vasárnapnak nevezte el a heti ünnepnapot, amiből az első mássalhangzó rövidülésével lett a ma is használatos vasárnap. Az Úr napja elnevezés megmaradt a klérus szóhasználatában, de ez található a magyarra fordított református Heidelbergi Kátéban, amelynek anyaga 52 Úr napjára (úrnapja formában is olvasható), azaz vasárnapra van tagolva. Az úrnapja, vagy Úr napja elnevezés nem honosodott meg a hétköznapi szóhasználatban.

A böjtölést a reformáció általában az egyes hívők szabad elhatározásává tette, csupán bizonyos esetekre ajánlotta, illetőleg, ha világi hatóság azt elrendelte, akkor annak megtartását szorgalmazta. Úrvacsora vétele előtti étkezés helyett ajánlotta a böjtöt, de akkorra a szigorú böjtöt, vagyis a reggeli étkezés teljes elhagyását. Ami a hatóságot illeti, előfordult, hogy református vallású erdélyi fejedelem is rendelt el országos böjtöt. A hetenkénti szerdai és pénteki böjtöt viszont törölte a reformáció. (Református őseink még az 1950-es években is tüntetően főztek, pl. a túlnyomóan református vallású hajdúvárosokban pénteken paszulylevest füstölt disznóhússal, vagy kolbásszal, utána pedig, ha telt rá, túrós csuszát ettek disznózsírral meglocsolva és tepertővel „megszerezve”, amivel a római katolikusok pénteki húsevéstől tartózkodó böjtjének elutasítását, egyszersmind saját református öntudatukat kívánták hang-

súlyozni. A Debreceni Református Kollégium Tápintézetében is ez volt általában a péntek déli menü 2003 tájáig, amíg külső vállalkozó kezébe nem adták a Tápintézet működtetését.)

Dr. Csuhány János

Hitoállítás

*Nem tudom, merre van,
hol járhat életem.
Hibáról hibára, hűtlenül
vétkezem.*

*S tudom, nem szabadna,
de e harcot vívom.
Választás élén Jézusomat
hívom.*

*Meddig vársz reám,
meddig is tűröd,
megérdemlem tőled az
életet mely örök?*

*Nem voltam sohasem a
szívemben tiszta,
nem látható lelkem,
létem üres s puszta.*

*Ítélnék emberek,
hangoztatják bűnömet,
bűneim s vétkeim
kínoznak engemet.*

*Fájó minden nap,
minden gyarló pillanat,
térdre esedezem, e bűnös
lelket elfogadd.*

*Te vagy kit szeretek, rád
vágyom nap mint nap,
Uram taníts engemet,
bocsásd meg hibáimat.*

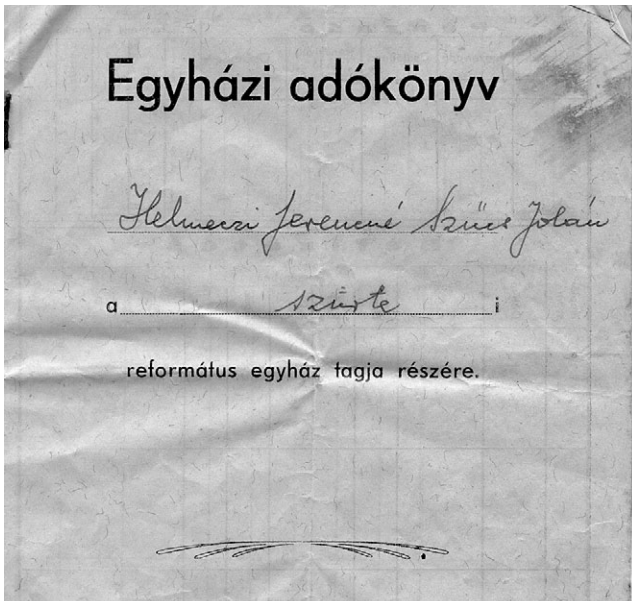
*Hiszem néked Istenem,
hogy szereted énemet,
Még ha meg nem
érdemlem, tartsd hitben
élteimet.*

Albert Lucia

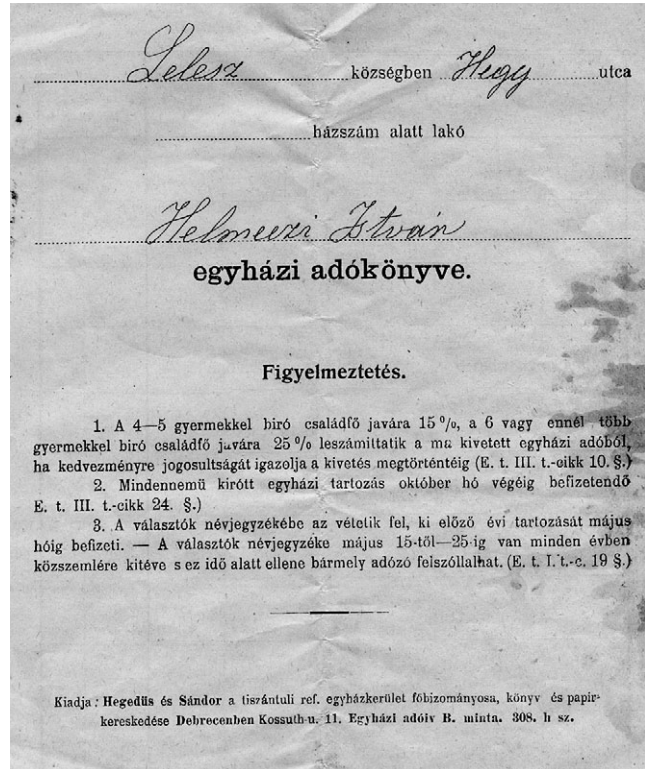
Egyházadó – fizetni vagy sükségtelen?

Nemrégiben egy nőstestvérünk telefonon hívott, elmondva, hogy milyen nehézségekbe ütközik, amikor gyülekezetében az egyházfenntartási járulékot – rövidebben egyházadót – igyekszik begyűjteni. Valóban sükség van a gyülekezetekben a persely és az adományok mellett az egyházfenntartási járuléokra?

A mózesi törvényben arról olvashatunk, hogy Izrael fiai tizedet fizetnek, hogy a templomi szolgálat anyagi háttérét biztosítsák. Ebbe bele tartozott a szolgálattevő papok és lévíták megélhetésének biztosítása is. Ez volt a közösséghez tartozás és az egymásért hordozott felelősség kifejezése is. Az első gyülekezetekről azt olvassuk a Szentírásban, hogy mindenük közös volt, hisz a gyülekezet minden tagjáról gondoskodtak. Református egyházunkban, a kezdetektől fogva, a gyülekezet tagjainak hitből fakadó áldozatkészsége jelentette azt az anyagi alapot, amely a templomok, parókiák,

iskolák, árvaházak, öregotthonok építését és fenntartását tette lehetővé, biztosítva a lelkészi és tanítói, valamint egyéb alkalmazotti fizetéseket is. Az 1918-1938 közötti időszakban egyházunk több mint 240 iskolát, 4 árvaházat, 1 teológiát és 1 tanítóképzőt tartott fenn. Az 1949-ben bekövetkezett államosítással az előbbiekből csak a templom és a parókia fenntartása maradt. A lelkészi fizetés állami forrásból történik, mégis előfordul gyülekezeteinkben, hogy egyesek felpanaszolják, miért kell egyházadót fizetni. Németországban, Svájcban, a Skandináv országokban az állami adóhivatal levonja a törvényben meghatározott egyházadót (a jövedelem 10%-a), s átutalja az egyház számlájára. Az 1989-es rendszerváltást követően egyházunk, a gyülekezetek ezektől a tizedet fizető testvérektől még külön adakozás formájában évi rendszeres támogatást kaptak templomok építésére és javítására, parókiák, gyülekezeti otthonok létrehozására. Történt ez azért, mert a hitből fakadó áldozatkészség és szeretet arra indította a testvéreket, hogy ne csak saját gyülekezetük és egyházuk fenntartásáról gondoskodjanak, hanem segítsenek nekünk is a teherhordozásban. De ne csak a ún. gazdag országokat állítsuk példaként. Közlünk két dokumentumot, amelyből

láthatjuk, hogy az első világháború előtt és a két világháború között a meglévő vagyon alapján járultak hozzá a gyülekezetek tagjai templomuk, iskolájuk, a lelkész és tanítói állás fenntartásához Szürtében és Leleszen. Nem hiszem, hogy akkor gazdagabbak lettek volna anyagi javakban a hívek mint manapság, de az nagyon valószínű, hogy gazdagabbak voltak a hitben, reménységben és szeretetben. Mikor vesszük végre komolyan Káténk tanítását, minden tulajdonunk, még életünk is Istentől kapott ajándék, amellyel nem csak a magunk hasznára, hanem az Ő dicsőségére kell élnünk?! Minden adományunk, akár tized-fizetésünk nem önmagunk megrövidítése, hanem szerény bizonyágtétel megtartó és üdvözítő Istenünk iránt érzett hűségünkről és hittestvéreink iránt hordozott keresztyéni felelősségünkről.

CsL

1977. év. Adóalap:

Kivetés									
Pénzadó						Termény és munka			
Hátralek	Vagyonadó	Családadó	Rendkívüli adó	Összesen		Buza	Rozs	napszám	
K	f	K	f	K	f				
	130		90						
Befizetés									
Naplétszám	Dátum	Pénzben		Terményben			ávitte		
		K	f	Buza	Rozs	napsz.			
73	7/28	200	100					Klatho 9/10/77	

Az Új Magyar Kulturális Központ tagjai a Kisebbségek bálján, Splitben

Dalmácia központjában az „Emberi jogok nemzetközi napját” hagyományosan megünnepelik. 2013. december 6-án, pénteken 19:00 órai kezdettel immáron kilencedik alkalommal lehettek részesei a Splitben és környékén élő kisebbségek ennek a neves eseménynek, melyen az Új Magyar Kulturális Központ is képviseltette magát.

Az emberi jogok biztosítása először az 1215-ben kiadott *Magna charta libertatum*, valamint az 1225-ös megújítása következtében jelent meg. Eredetileg a nemzetek saját maguk számára próbálták deklarálni az emberi jogokat, később azonban megjelent a törekvés a nemzetköziségre, mely bár a világháborúk miatt lendületét veszítette, azok befejeztével erőteljesebben folytatódott. Ezen folyamat legfontosabb pontja az ENSZ 1945-ben kiadott alapokmánya, illetve az 1950. november 4-én Rómában aláírt „Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény”. Az ENSZ Közgyűlése ezen a napon nevezte ki december 10-t az emberi jogok napjának.

Eme neves napnak tiszteletére rendezik meg évről-évre Splitben a Kisebbségek bálját a „Bolero” nevű étteremben, mely esten ez évben kb. 360-an vettek részt, a Splitben és a Spliti-Dalmáciai Megyében élő nemzeti kisebbségeket képviselve. Az alkalmat a spliti kisebbségek koordinációs tanácsának elnöke, Nadežda Eterović nyitotta meg, valamint jelen voltak vendégek a város vezetőségéből, a Nemzetiségi Kisebbségek

Tanácsából, valamint a kisebbségek elnökei.

A jó kedvet Barbir Olga, az Új Magyar Kulturális Központ művészeti vezetője, valamint zenésztársa, Zrinko biztosította. „A bál nagyon vidám hangulatban telt, szólt a zene, roptuk a táncot, nagyon jó volt látni, hogy ennyien összegyűltünk, s együtt tölthetünk egy igazán kellemes estét. Volt magyar csárdás, bosnyák-, makedón-, orosz-, szlovén- néptánc, szinte minden kisebbség táncát megtekinthettük, és természetesen be is kapcsolódtunk a kör-táncokba.” – nyilatkozta Rupčić Betty, a Központ elnöke.

„Fontosnak tartottuk, hogy ez éven is részt vegyünk ezen az eseményen. Igaz, nem túl sokan, de annál nagyobb kedvvel váltunk a nemzeti kisebbségek szórakozni vágyó közösségének részévé. Én már harmadik alkalommal vagyok itt, és meg kell mondom, minden évben külön öröm számomra, hogy van egy ilyen lehetőség, amikor találkozhatunk a többi kisebbségi csoport tagjaival, megoszthatjuk élményeinket, beszélgethetünk fel-lépéseinkről, tapasztalatainkról, minden-napjainkról. Nekem személy szerint a makedón tánc volt

a legnagyobb élmény, igaz, nem egy egyszerű feladat az elsajátítása, viszont úgy gondolom, kedves gesztus és jó érzés kicsit részévé válni egy másik kisebbségi kulturának, még ha csak rövid időre is.” – mondta el Kollár Viktória, a Központ titkára.

Kivételes lehetőség a nemzeti kisebbségek számára ez a találkozó. Minden nemzetiségnek megvan a saját tánca, zenéje, nyelve, kulturája, melyet ilyenkor megoszthat más nemzetiségekkel, s közben kicsit büszkélkedhet saját kilétével. Ilyenkor szembesülhetünk azzal a ténnyel, hogy kisebbségünket vidám pillanatokkal karöltve is megélhetjük, mely által épülhetünk és megerősödhet öntudatunk. Ilyen érzésekkel is gazdagodhat az ember egy-egy ilyen alkalommal. Köszönet érte, hogy a részesei lehetünk.

Režić Annamária

Az Új Magyar Kulturális Központ tagjai a spliti Nemzetiségi Szemlén

Negyedik alkalommal került sor a spliti Nemzetiségi Szemlére, melyen az Új Magyar Kulturális Központ tagjai is részt vettek.

2013. december 19-én, csütörtökön, 19 órakor vette kezdetét a negyedik

spliti Nemzetiségi Szemle, melyen a Split városában élő és működő kisebbségi csoportok képviseltették magukat. Eme alkalom Split Város és a Kisebbségek Tanácsa támogatásával került megrendezésre a spliti Lora épületében. Az est folyamán felléptek a bosnyák-, montenegrói-, makedón-, szlovén-, szerb- és magyar csoportok.

„Az Központunk tagjai három műsor-számmal tették színesebbé a programot: elsőként a „Viola” énekkar énekelt egy népdal-egyveleget, majd a „Csárdás” tánc-csoport mutatta be köcsögös-táncát, végül pedig a „Bóbíta” gyermekcsoport hódította meg a közönséget. Mindhárom csoport

felkészítését Barbir Olgának, a Központ kulturális vezetőjének ezúton is köszönjük.” – nyilatkozta Tornyi Adrienn.

Tartalmasan, sűrű programok közepette telt a decemberi hónap. Hálásak vagyunk, hogy ennyi féle eseményen és programon vehettünk részt, hogy lehetőségünk volt a közös időtöltésre. Köszönjük Egyesületünk vezetőségének és minden tagjának, hogy együtt, közös erővel egy ilyen színes, eseménydús évet zárhatunk, és bízunk benne, hogy a következő, 2014-es évben folytatott munkálkodásunk is sikeres eredményeket hoz majd.

Režić Annamária

Köszönöm, jól vagyok! És akkor...?(!)

(Példabeszédek könyve 2. részének mind a 22 verse)

Kedves Olvasóm! Mielőtt mi most itt együtt bármibe is belekezdenénk, kérlek, vedd kezedbe a Szentírást és olvasd el a fentiekben kijelölt Ige-szakaszt.

„A bölcsesség Isten útján vezet“ – sokan mondják, hogy már végigolvasták a Bibliát, és akkor...?! Minden történetet ismernek, tudnak pár igehelyet is idézni, de vajon ez lenne a lényeg? Biztosan történt már velünk olyan, hogy ugyanazon gondolat, tény két különböző helyzetben mást jelentett életünkre nézve. Az, hogy süt a nap, a téli napokban talán mosolyt csal az arcunkra, mikor egy-két sugár megcsillan a hóval borított fákon, nyáron pedig fullasztó teherként ránk nehezdednek a perzselő fénynyalábok. Úgy gondolom, Isten Igéjével is valahogy így vagyunk: néha felüdit, néha elszomorít, reményt ad vagy kétségbe ejtően lesújt. Ezért van szükség a Biblia mindennapos olvasására, hiszen mindig tud újat mondani; élethelyzeteinkből kifolyólag más-más szemszögből érezhetjük életünkre vonatkozóan az eddig talán semlegesnek vélt mondatokat.

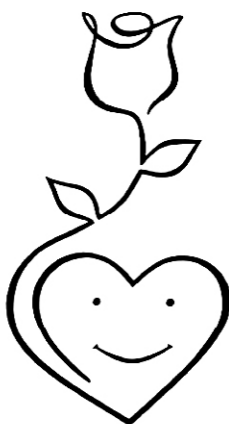
Személy szerint mielőtt hozzákezdtem volna az íráshoz, „csak úgy“ lapozgattam a Bibliát, és valahogy leragadtam az említett szakasznál. Nem először olvasom ezt a részt, viszont nem emlékszem, hogy valaha is így megindított volna bennem valamit, mint most. Miért? Mert valahogy túl sok mindent érzek aktuálisnak az életemre nézve abból, amit olvastam. Az, hogy az élet csalafinta módon közelít bennünket egyik-másik oldalról, próbára téve különféle tulajdonságainkat, az mindennapos. Néha, utólag visszatekintve az is egy próbatétel volt, ami egykor csak egy reflex-szerű mindennapos tevékenységnek bizonyult. Az embernek vannak berögzült cselekedetei, ami sokszor biztosan hasznos, viszont, ha egy rossz szokásról van szó, akkor elég kellemetlen az abból való kilábalás. Bár, ahogy mi szoktuk mondani: „jó az“. Nem mondom, hogy mindekinek maximalistának kell lennie, viszont a törődés, törekvés, akarat, fejlődés, némi lelkesedés nem árt. Nem árt, ha kicsit több. Az sem hátrány, ha az ember megpróbálja

mindezen megmozdulásait a jó irányba terelni.

Van egy út, melyen Isten szerint járnunk kellene. Van egy másik út, mely a „saját fejünk után“ kószál. Van egy harmadik, mely a „mit fognak mondani“ mocsaras vidéken ténfereg, s van még pár veszélyes és sikamlós kombináció, mely csak egy újabb „másik“ út.

Vannak a már említett reflex-szerű cselekedeteink, melyeket szinte lehetetlen helyrehozni, mert mindig csak akkor döbbenünk rá, hogy megint elkövtük, mikor már a szó a múlt idő jelével végződik. Viszont, ha Te nem tanulsz meg uralni saját tetteidet, ha Te nem akarod megtanulni, akkor senki más nem segíthet Rajtad. A Jó Isten megadta a szabadakarat lehetőségét, Te dönthetsz. Ennek tükrében kezdődik

Simon András grafikája

a Példabeszédek könyvének 2. része is: „Fiam, ha...“ – ha megfogadod, magadba zárod, ha figyelmesen hallgatsz, szívből törekszel... Természetesen ennek az „utazásnak“ is vannak feltételei, melyeknek meg kell felelni, „szabályai“, melyeket szívünkbe és eszünkbe kell vésnünk, nehéz pillanatai, melyeket meg kell tanulni kezelni, sőt vannak csábító ajánlatok is a konkurenciának számító más „irodák“ részéről, melyek veszélybe sodorhatják az egész utazás megvalósulását, vagy annak esetleges kimenetelét. Nekünk kell döntenünk és választunk. Belátom, nem egyszerű, hiszen a „csábító“ szó fogalma és annak tartalma nagy hatással van életünkre. Sokkal könnyebb a tömeg szavát követni, mint kiállni „különként“ és szembeállni. Egyszerűbb társaságban utazni, mint egyedül nekiindulni.

Kinek-kinek mi könnyű és egyszerű, sőt vannak mazochista emberek is, viszont vannak olyanok is, akik bölcsen teszik fel már a kérdést is, nem csak válogatnak a válasz-lehetőségekben.

Ha Isten útját választjuk, ha azt valóban meg akarjuk találni és azon meg is akarunk tanulni járni, keresztyén emberként, mégis természetből fogva esendő és bűnösként, ahhoz naponta, sőt naponta talán többször is össze kell kulcsolnunk kezünket, ki kell nyitnunk a Szentírást, és helyre kell igazítanunk szándékainkat, lépteinket.

Ebben az Igerészben bár körvonalakban, de elég vastagon szedett betűkkel van meghatározva a helyes út lényege: „Fiam, ha megfogadod mondasaimat, és parancsaimat magadba zárod, ha figyelmesen hallgatsz a bölcsességre, és szívből törekszel értelemre, bizony, ha bölcsességért kiáltasz, és hangosan kéred az értelmet, ha úgy keresed azt, mint az ezüstöt, és úgy kutatsz, mint az elrejtett kincset, akkor megérted, mi az Úr félelme, és rájössz, mi az istenismeret.“ – itt nincsenek kisbetűs részek, melyek a körmönfont reklámszöveg kegyetlen valóságát tárják fel. Amit itt olvasunk, az a kikapuk nélküli, határozott és célravezető leírása annak a magaviseletnek, melyet a mi Urunk számunkra kínál. Bizony. Ezt a hosszú, bővített mondatot olvasva, mindenkinek más-más gondolat sor juthat az eszébe a mindennapokra vonatkozólag, hogyan is kellene mindezt keresztyénileg a legjobban megoldani, hogyan is legyek szófogadó gyermeke Istennek. Ehhez a kulcs a következő mondat: „Csak az Úr ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik.“ – tessék, egyszerű. Olvasnod kell az Ő „útmutatását“, figyelned Őreá és az Ő jeleire, igyekezz ne félreérteni azokat és már kész is. Csakhogy, van egy aprócska bökkenő. A következő versekben, kezdve a 7. verssel, leírja azokat a tulajdonságokat és magaviseleti-, megnyilvánulási formákat, melyek elsajátítása nélkül sikertelen a nagy küldetés: *becsületesség, feddhetetlenség* – már itt elkezdhet izzadni a tenyerünk, de olvassunk tovább: „vigyáz a törvény ösvényeire, és a híveinek útját megőrzi.“ A „törvény ösvényei“ jelenthetik egész világi

létünket, a „híveinek útja” pedig keresztyén énünket. Tessék, magába foglalja teljes életünket, ami alátámasztja azt, hogy tényleg nincs kiskapu. Most mi lesz? Azt írja: „Majd megérted, mi az igazság és a törvény, a becsületesség és az igazán jó út.” (Péld 2, 9). Attól függően, milyen hangsúllyal olvastad az utóbbi sorokat, érezhetted Magad kissé fenyegetettnek, reménytelennek, lehetetlennek és depressziósnak. Hiszen, ez sok, úgysem tudok ennek megfelelni. Hol vagyok én ettől?!

Viszont folytatódik a gondolatsor: „Bölcsesség költözik a szívedbe, és az ismeret gyönyörködteti lelked. Megfontolás örködik feletted, értelem oltalmaz téged.” (Péld 2, 10-11). Még most is olyan görcsösen ülsz a sorok felett? Kérlek, olvasd el még egyszer összefüggően az első 11 verset. Az én magyarázatom csak egy szemszög, ahogy először olvasva értelmeztem ezt a részt. Viszont nem kell riadtsággal és a sorok habzsolásával telve túllépni ezen a szakaszon, sópánkodva, hogy jaj, mi jöhet még, hanem mint ajánlottam,

olvasd el újra és lehet, rájössz – mint az velem is megtörtént – , hogy benső melegséget érezve, libabőrösen meghatódva is lehet magunkénak érezni eme mondatokat. Ha pedig tovább olvasod, még nagyobb biztonsággal tölthet el az Úr Isten szeretete, hogy milyen csodákra képes a Te étleteddel is, ha szavai szerint élsz. Megment a csalárd világ ármányos csábításaitól, félelemtől, csalódástól, azoktól, akik „örülnek, ha rosszat tehetnek, vigadnak a gonosz fonákságokon.” (Péld 2, 14).

Ez a képsor, melyet élénk fest a Példabeszédek írója, teljesen körülölelhet bennünket, eltölthet békességgel és boldogsággal, reménnyel, úgy érezhetjük, most azonnal részesei szeretnénk lenni ennek a mennyei ajándéknak. Azonban itt újra tudatosulhat bennünk, hogy nem megy az olyan könnyen. Tudjuk ugyanis, naponta hányszor kell szembeszállnunk saját magunkkal, hogy leküzdjük a kísértőt, hányszor kell másokat is figyelmeztetnünk, és hogy mindezek során hányszor találunk süket fülekre,

ütközünk betonfalba, kerülünk útvesztőbe. Így hullámszik életünk és mindennapi hangulatunk. Viszont ha az Úrtól kért és kapott bölcsesség vezérel bennünket, akkor a hangulat-ingadozásunkat meg tudjuk tanulni kordában tartani. Így megmenekülhetünk „más asszonyától, a hízalgő szavú nőtől, aki elhagyja ifjúkorának társát, és megfélekedzik az Isten előtt kötött szövetségről.” (Péld 2, 16-17). Szomorú vég vár arra, kinek nem osztályrésze a bölcsesség. Mi mindezekről megmenekülhetünk, ha megmaradunk a már említett jó és igaz úton, becsületes és feddhetetlen magatartásban. Mindennek a kulcsa pedig ott van a kezdedben, csak maradj meg, tarts ki Istenbe vetett hitedben.

Ha mélyen forogtad elmédben és szívedben ezen gondolatokat, végül, bizom benne, hogy nagy lélegzetvétellel és igent bólintva állsz majd fel helyedről, elmondva: „Köszönöm, jól vagyok”. Nagy feladat, és még lehetséges is!

Rezić Annamária

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Zebulon – a pénzügyi szakértő

„Zebulon a tengerpart felé lakik, a hajók kikötője felé, s oldala Szidónnal határos.” (1.Mózes 49,12)

Zebulon Lea hatodik, s egyben utolsó fia. Neve visszatükrözi anyjának nehéz életútját. A valamikor háttérbe szorult feleség, a családi hagyományoktól eltérően, a ház asszonyává lett. Ő volt Jákób első felesége, és ő az, akit férje mellé temetnek. Az ő fiai adják Jákób családjának gerincét. A héber szó Zebul jelentése: székhely. Utolsó fiának születésével beteljesedett Lea azon vágya, amelyet később a zsolotíró így fogalmaz meg: „Megengedi, hogy a meddő úgy lakják a házban, mint fiaknak boldog édesanyja. Dicsérjétek az Urat!” Zsolotír 113,9.

Zebulon és testvére Issakár szoros kapcsolatban voltak, mivel a pusztai vándorlás idején együtt vitték a vezető törzs Júda zászlaját. A honfoglalást követően egymás mellett kaptak szállásterületet a Jezréel völgytől észak-nyugatra Alsó-Galilea központjában. Mózes áldása is a két törzs szoros kapcsolatáról beszél. Zebulon kereskedői talentuma Issakár segít-

ségére volt a Tora tanulmányozásának anyagi bebiztosításában. Mózes szorgalmas kereskedőként jellemzi Zebulont (5.Mózes 33,18): „Örvendezz, Zebulon, ha útra kelsz, és te, Issakár, ha sátradbán vagy! Népeket hívnak hegyükre, ott igaz áldozatot hoznak, mert a tenger bőségét élvezik, a tengerpart rejtett kincseit.” Zebulon mindezt a föníciaiktól tanulta, akik a tengerparton éltek. A Tábor hegyi áldozatbemutatásnál mutatott vallási buzgósága is ismert Mózes előtt. A válsághelyzetekben nem vonta ki magát Zebulon a harcokból sem, esetleges gazdasági érdekeiről is kész volt lemondani. Ilyen alapon dicséri Debóra prófétanő Zebulon törzsét, mivel az az első hívásra csatasorba áll Sisera, a hacori király hadvezére ellen. Az izraeli sereg a Naftali törzséből származó Abinoam vezetése alatt főleg Naftali és Zebulon törzséből származó katonákból állt. Debóra győzelmi énekében úgy jellemzi ezt a törzset, mint amelyik azonnal kész a harcra: „De Zebulon halált megvető bátorságú nép.” A bírák idején két bíró is e törzs szülötte. A Gileádból származó Jefte halála után a galileai Betlehemből

származó Ibcan lett hét évig Izrael bírása. A Bírak könyve 12 részében azt olvassuk róla. Hogy 30 fia volt, és 30 lányát adta férjhez. Őt Élón követte, aki 10 évig ítélte a népet. Dávid király uralkodása idején, katonáinak nagy része Zebulon fiai közül való volt, és ők teljes szívvel követték urukat. A Krónikák első könyve 12,34 azt írja: „Zebulonból egy akarattal felsereglett ötvenezer hadköteles, teljes fegyverzetel felszerelt katona.”

Később, az első templom lerombolása után Kr.e. 722, ismét megjelenik Zebulon törzse. Ezékiás uralkodása idején a király Júdeában megpróbálja összegyűjteni a szétszóródott törzseket és ezért követeket küldött minden törzshöz, hogy Jeruzsálemba hívja pesach ünnepére a népet. Zebulon a gazdaságban otthonosan mozgó közösséget szimbolizál, amelyik támogatja a Törvény tanulmányozóit, hogy a nép lelki és hitéletét erősítse. Ebben Zebulon és Issakár testvérpár fontos példaképet jelent.

Dr. Avshalom Kapach,
Israel Heute
Ford. Csoma László

A Kárpát-medence Reformátussága

A reformáció kincs

„A reformáció visszaadta a középkor végén az embereknek az élethez és a jövőhöz szükséges bátorságot” – mondta Bölcsei Gusztáv református püspök január 23-án a Parlamentben, a Reformációi Emlékbizottság első, alakuló ülésén.

A Bizottság létrehozását tavaly, a reformációi emléknapián jelentette be Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere. A Bizottság a reformáció 500. évfordulójának ünneplését készíti elő, melyre 2017-ben kerül sor.

A testületben a 3-3 református és evangélikus állandó tag mellett a Római Katolikus Egyház képviselője is helyet kapott, valamint a kisebb protestáns egyházak is képviseltetik magukat. A világi tagok közé a Magyar Tudományos Akadémia két delegáltat küld. A Reformáció Emlékbizottság munkáját miniszteri biztos is segíteni fogja, mely feladattal Hafenscher Károlyt, a Magyarországi Evangélikus Egyház zsinatának lelkes elnökét bízták meg.

Az alakuló ülést Orbán Viktor miniszterelnök nyitotta meg. Elhangzott az állam és az egyházak közös reformációi bizottsága létrejöttének egyik indokaként, hogy Magyarország, a magyar nemzet mindig akkor volt

erős, egységes és rendelkezett kellő önbecsüléssel, amikor az állam nem ellenségének, hanem szövetségeseinek tekintette az egyházakat.

A miniszterelnök hangsúlyozta, hogy az egyházak nem csupán a vallási életben fejtenek ki jelentős tevékenységet, hanem oroszánrészt vállalnak a kultúra terjesztésében, az ifjúság nevelésében, a szegények és elesettek megsegítésében, valamint a betegek gyógyításában. Orbán Viktor szerint a mai Európának van mit tanulnia az 500 évvel ezelőtti történelemből, mert a reformáció hitéleti tételein túl válaszolt az akkori Európa egyre jobban mélyülő válságára is. Mint mondta, ma is olyan válság sújt bennünket, amiből kizárólag közgazdasági döntésekkel, szellemi megújulás nélkül aligha lehet kikeveredni. Végül arról szólt, hogy a reformáció a magyarságnak olyan nemzeti kincset adott, mely felekezetre való tekintet nélkül mindannyiunké. Ennek a kincsnek az összegyűjtése, fenntartása lesz a bizottság feladata.

Ezt követően Bölcsei Gusztáv, a Magyarországi Református Egyház zsinatának lelkes elnöke mondott köszöntőt. Kiemelte, hogy nem a reformációból sarjadt egyházak akarják magukat ünnepleni. Meggyőződése, hogy a reformáció egyrészt az egész kereszténység ügye kíván lenni, másfelől olyan válságra adott választ, ami messze túlmutatott az egyházak keretein. A reformáció visszaadta a középkor végén az embereknek az élethez és a jövőhöz szükséges bátorságot azzal a gondolattal, ami a tanításának középpontjában állt. Az Isten kegyelméből, hit által való megigazolást hirdette meg és hatalmas

energiákat szabadított fel, melynek következtében az ember Isten iránti hálából ma is a közösség javát szolgálja.

Bölcsei Gusztáv arra is kitért, hogy öt éve, május 22-én mondták ki a magyar reformátusok egységét. Idén ezt az évfordulót tervezi megünnepelni az egyház, aminek alkalmából református világtalálkozót is szerveznek.

Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke szintén rövid beszédében fontosnak tartotta megjegyezni, hogy az ökumenikus imahétén kezdheti meg a Reformációi Emlékbizottság a munkáját. Utalt arra is, hogy Luther Márton korábbi Ágoston-rendi szerzetes imaharcából indult ki a reformáció, ami bejárta az egész világot. Egyik legfontosabb tanítása, hogy Isten közvetlenül megszólítható.

Az ülésen jelen volt Kövér László házelnök is, és a német, a holland és a svájci nagykövetek.

A Magyarországi Református és Evangélikus Egyház közös tervei 2017-re

*Közös ünnepi zsinat
Protestáns nagykiállítás
Közös protestáns lexikon kiadása
Közös tudományos konferenciák
Kulturális rendezvények*

reformatus.hu

Találkoztak a németországi magyar gyülekezetek képviselői

Harmadik közgyűlését tartotta az alig két éve létrejött Németországi Magyar-ajkú Protestáns Gyülekezetek Szövetsége (NMPGYSZ). A szervezet bejegyzett egyesületként immár kilenc gyülekezet szolgálatát fogja össze és biztosítja a kapcsolatot a magyar nyelvű lelkigondozást támogató német egyházzal. Az „anyaegyházakat” Ódor Balázs külügyi irodavezető képviselte.

A december 2-án Hannoverben, a

Német Protestáns Egyház (EKD) központjában tartott közgyűlésen a delegáltak egyhangúlag elfogadták a berlini gyülekezet felvételi kérelmét. Ezzel a döntéssel immár kilenc taggyülekezet számlál a fiatal szervezet és a nürnbergi magyar gyülekezetten kívül valamennyi ismert magyar protestáns, többségében református közösséget tagjai között tudhatja. A szövetség alapvető küldetése értelmében

az EKD-val való kapcsolattartást és magyar gyülekezetek közötti együttműködést biztosítja, valamint a németországi és magyarországi támogatások szétosztásáról is dönt.

A közgyűlés ennek megfelelően többek között a jövő évi költségvetését is elfogadta, amivel lényegében a taggyülekezeteknek nyújtott támogatások elosztásáról döntött. A pénzügyi juttatást az egyes közösségek a saját

szükségleteinek megfelelően használják fel. Vannak, akik úgynevezett „minijob” keretében minimális juttatást és költségtérítést adnak a lelkeszi szolgálatot és igehirdetést amúgy önkéntes alapon vállaló lelkeszeiknek. Mások a részmunkaidős lelkeszi állásuk anyagi háttérét biztosítják ebből a forrásból. Az egyesületet idén az EKD és anyaegyházként, kisebb mértékben, de a Generális Konvent is támogatta.

A mintegy 2500 aktív gyülekezeti tagot képviselő szövetség küldöttgyűlését a bizalmas légkör és a testvéri összefogás jellemezte. Varga Pál elnöki beszámolójában elhangzott, hogy a Holzhausen-ben tartott márciusi közgyűlés sok fontos változást hozott az egyesület életében. Az elnökség ötödik tagot választott Orosz Mária pénztáros személyében. Személyi változások is történtek a gyülekezetekben, hiszen az egyesület alapításának egyik célja az volt, hogy új jogi keretek között, de lehetővé tegye részmunkaidős lelkeszek alkalmazását is.

Növekvő közösség

Így került a müncheni református gyülekezet élére Csákváry Dániel lelképászor, akinek a beiktatásán Steinbach József püspök képviselte az anyaegyházakat. A müncheni gyülekezet beszámolója szerint az utóbbi hónapokban megduplázódott az istentisztelet látogatottsága. Az elnök arról is beszámolt, hogy a szövetség szerződést kötött az MRE-vel, amely-

nek folyamánként 9 500 EUR támogatásban részesült a szervezet. Új fejlemény a heidelbergi gyülekezet, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem, az MRE külügyi irodája és a szövetség együttműködésében megvalósított kezdeményezés, aminek keretében Nagy Zsuzsanna Eszter hatodéves diákként, Erasmus ösztöndíjasként a mainzi, a heidelbergi és a frankfurti gyülekezetben tölti segédlelkési évét.

Az istentisztelet látogató gyülekezet száma nő, gyerek-istentisztelet indult és a kazuális alkalmak, főként kereszttelők gyakorisága is nőtt, számolt be az amúgy német gyülekezetben szolgáló felügyelő lelkész, Magyar Virág, aki azt is elmondta, hogy a segédlelkész működése a gyülekezet helyi ökumenikus kapcsolatainak erősödéséhez is hozzájárult. Mindközben a segédlelkész is sokat profitál a német példák tanulmányozásából, különösen a városi misszió diakóniai kezdeményezéseinek megismerésével. A diaszpórában töltött segédlelkési szolgálat lehetőségét állandó programmá akarják tenni az érintettek.

Kölnben is sikerült megerősíteni a gyülekezet szolgálatát a szövetség támogatásának köszönhetően, ahol Gulyás Márta lelkész hat gyülekezet szolgálatát látja el önkéntes alapon. A támogatásból a gyülekezet egy lakást bérel gyülekezeti központként, ami istentisztelet kivételével a gyülekezeti élet alkalmainak helyszínéül szolgál: lelkigondozói beszélgetések, ifjúsági alkalmak és felnőtt confirmáció

zajlanak itt.

Hasonló a helyzet a stuttgarti gyülekezetben, ahol Gémes Pál német gyülekezet mellett önkéntesen vállalja fel a magyar gyülekezet gondozását. Itt is sikerült minimális támogatást biztosítani Bittner Abigél önkéntes lelkeszi szolgálatához. A közgyűlésen elhangzott beszámoló és meghozott döntések azt igazolják, hogy az éppen három éve elindult egyeztetés az EKD-val és a szövetség létrehozása elérte célját. Sikeresnek ítélte az elmúlt évek munkáját Thorsten Leisser idegennyelvű gyülekezetekért felelős egyházi tanácsos is, aki az EKD képviseletében köszöntötte a delegáltakat. A Németországban nem ritka öncélú egyesületalapítás helyett valóságos munkát takar a szövetség működése: a formához immár megvan a tartalom is, fogalmazott Leisser. „Az egyesület ugyan pénzt kap és pénzt oszt, de ebben az a testvéri összefogás a meghatározó, hogy az evangéliumot hirdethessék szerte Németországban magyar nyelven” – zárta köszöntőjét a német lelkész.

2013 augusztusától az Észak-Németországi Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat vezetését ismét Menkéné, Pintér Magdolna lelkész vette át, aki hat nagy városban végez magyar gyülekezet-építő munkát: Hannoverben, Hamburgban, Brémában, Braunschweigban, Hildesheimban és Göttingenben.

Külli Iroda

EVANGELIZÁCIÓS HÉT AZ ÜNGI EGYHÁZMEGYÉBEN

Ismét erdélyi igehirdető, Benke János Aldoboly-i lelkész tesz bizonyosságot Megváltónkról 2014. február 24-28-án. A deregnyői Református Tanulmányi Központban esténként 18 órától kezdődnek a közösségi alkalmak, melyre szeretettel várja a testvéreket az egyházmegye vezetése.

Bibliaiskola

A gyülekezeti tisztújítást követően az újonnan választott presbiterek, de érdeklődő gyülekezeti tagok számára is szervezi a Református Tanulmányi Központ ebben az évben is a Bibliaiskola alkalmait. Előjáróként arra teszünk esküt, hogy egyházi törvényeinket betartjuk, de tudnunk kell mit is szükséges betartanunk és betartatnunk. A gyülekezeti élet törvényes kereteit, a szolgálat törvényi alapjait ismerteti 2014. február 8-án, 10 órakor kezdődő alkalmon Dr. Rákos Loránt, egyházunk jogtanácsosa. Jelentkezni a deregnyői Református Lelkeszi Hivatal telefonszámán (6395396) lehet.

Csoma László

Kedves Olvasóink!

Az új év elején érdemes elgondolkodni azon, hogy mi mindent kaptunk az Istentől, és mi mindenre kell vigyáznunk, mi mindennel kell jól gazdálkodnunk. Annál is inkább, mert Isten több ajándékát is el akarják venni tőlünk. Nekünk, keresztyén embereknek kötelességünk ezekre az ajándékokra vigyázni, ezeket megtartani, oltalmazni.

Isten megteremtette ezt a csodálatosan szép világot, annak minden csodájával, rendjével együtt. Azt mondta, hogy vigyázzunk rá, műveljük, gondoskodjunk róla. Az ember azonban borzalmasan bánik a természettel. Szennyezzük a levegőt, a tengereket, folyókat, kivágjuk az erdőket, az egész világot szeméttel árasztjuk el. Nem vigyázzunk eléggé Isten eme ajándékára. Persze mi nem tudunk tenni a levegőszennyezés ellen, az erdők kivágása ellen, sem a tengerek tisztántartásáért semmit, vagy csak nagyon keveset. De higgyétek el, nagyon sokat tehetünk azzal, ha egy kicsit odafigyelünk arra, hogy nem dobunk el szemetet, nem törünk ki fákat, és még sorolhatnám. Mindezzel azt a teremtett világot óvjuk meg, melyet az Istentől kaptunk.

De nem a természet az egyetlen ajándéka Istennek. Megajándékozott

minket az életünkkel. Ezen a földön minden élet az Istené. Ő teremtette az életet. Fontos feladatunk, hogy vigyázzunk rá. Minden káros szokás, minden veszélyeztetése az életünknek azt mutatja, hogy nem értékeljük eléggé az életet, Isten ajándékát. Ide tartozik a káros szerek fogyasztása ugyanúgy, mint például az életre, egészségre veszélyes extrém sportok űzése, melyek során már nagyon sok ember veszítette el életét.

Isten egyik nagyon fontos ajándéka, áldása a mi anyanyelvünk is. Az a szép anyanyelv, melyen megszólítjuk szereteteinket, melyen imádkozunk az Istenhez. A maga szépségével, kifejező módjával ez a legszebb nyelv a világon! Legalábbis minden Magyar embernek így kell éreznie. Viszont az anyanyelvet is gondozni, ápolni, művelni kell. Milyen sokan vannak, akik lemondanak róla! Vegyük tudomásul, hogyha egy ember elveszti anyanyelvét, nem csak azt veszíti el, hanem minden mást is. Gyökereit, melyek az élethez kötik, hitét, mely az Istenhez köti. Elveszíti önbecsülését is. Éppen ezért olyan borzasztó érzés hallani, amikor egyesek káromkodásra, csúnya szavak kimonodására használják a nyelvünket.

Nem véletlen, hogy itt élünk, és nyelvünk a magyar. Ez Isten akarata, és mint minden ilyet, tiszteletben kell tartanunk, és meg kell őriznünk. Az anyanyelvünk megőrzése, helyes művelése nem lehetőség, hanem Istentől ránk ruházott kötelesség!

Vigyázzatok tehát az Isten ajándékaira: a teremtett világra, a természetre, az életre, és nem utolsó sorban az anyanyelvünkre. Ne szemeljeltek, ne veszélyeztessétek az egészségeteket és olvassatok sokat! Legyen így!

IMÁDSÁG: Kegyelmes Istenünk! Hálásak vagyunk a teremtett világért, éltünkért, életünk minden áldásáért. Kérünk, adj nekünk erőt és bölcsességet, hogy meg tudjuk tartani, ápolni, művelni tudjuk mindazt, amit Tőled kaptunk. Ámen.

ARANYMONDÁS: „Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk, az Ő népe és legelőjének nyája.” Zsoltárok 100:3

Egy komoly feladatom lenne a számotokra: írjátok meg, vagy rajzoljátok le, hogyan tudjátok megóvni azt, amit Istentől kaptatok – a teremtett világot, az emberi életet, az anyanyelvet, nemzeti hovatartozásunkat! A legjobb műveket díjazni fogjuk.

Kraus Viktor

Rejtvény

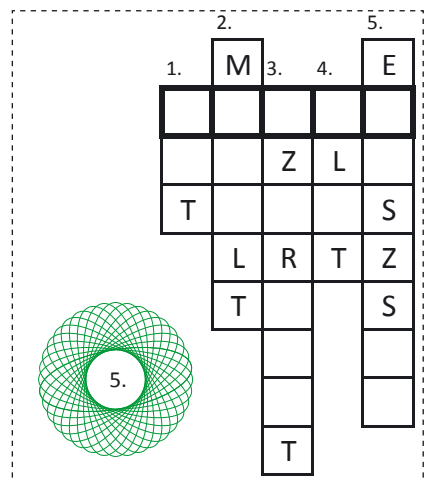
1. Isten ebben is megerősít minket.
2. Így is nevezik az olvasott embert.
3. Ez a legfontosabb a világon, a krisztusi...
4. 4. Isten célja nem a halál, hanem az...
5. Ezt kell megőriznünk, testileg, lelkileg is.

A rejtvény megfejtését a Szerkesztőség címére lehet beküldeni, 2014. március 20-ig: Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216. Draňov 07674.

Összeállította Györky Szilvia
FIGYELEM: Csak az újságból kivágott, eredeti rejtvényt tudjuk elfogadni.

Megfejtők:

Pásztor Zsombor, **Nagyszelmenc**; Bodnár Enikő, **Ladmóc**; Bodnár Emese, **Ladmóc**; Tóth Eszter, **Nagykövesd**; Szanko Dóra, **Berzété**; Hőnyi Julianna, **Nagysalló**; Cégény Anikó, **Nagybalog**; Petrik Áron, **Kaposkelecseny**; Zselenák Máté, **Kiskövesd**; Svantner Ákos, **Jólész**; Puskás Orsolya, **Nagykövesd**; Lőrincz Ildikó, **Örös**; Kacz Mária, **Marcelháza**; Onda Richárd, **Kiskövesd**; Lukács Tamara, **Örös**; Rudik Sebastião, **Kaposkelecseny**; Bodnár Richárd, **Mátyóc-Vajkóc**; Nagy Judit, **Kulcsod**; Mikla Bernadett, **Komárom**; Lipán Barbara, **Nagykövesd**; Sallai Csaba, **Kiskövesd**; Keresztúry Krisztián, **Kiskövesd**; Vida Boglárka, **Ladmóc**; Révész Tamás, **Nagykapos**

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregyő-i Református
Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség:
főszerkesztő - Fülöp Sándor,
szerkesztők - Režić Annamária,
Kraus Viktor

Felelős szerkesztő: Györky Szilvia
Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:
076 74 Draňov-Deregyő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk